

NÉMETH ZOLTÁN

Mondatok a semmiből

4.2.3.2.

Megöltem az apámat, anyámat,
fiamat, lányaimat. Késsel.
De az egyiket esernyővel
vertem agyon.

5.1.1.7.

Te sem tudsz olyat mondani,
amit nem tudsz mondani.
Félelmetes.

5.5.7.1.

Nem érhetek hozzá
sem most,
sem a múltban
most már.

6.1.1.1.

Leszorították,
és tüzet raktak az arcán.
Az öccse hozta a gyújtóst.

6.3.1.2.

A fogsora helyén egy hatalmas zongora.
C-moll szimfónia,
reggeltől estig.

6.4.3.3.

Az ablak két szárnya közé zárták a testét,
ott rekedt a legyekkel és darazsakkal együtt
egy száraz akváriumban.
Iszonyúan tűz a nap,
étlen-szomjan hetek óta

tíz centiméter vastag élő röntgenkép
énekel.

6.9.1.4.

Apám a forró aszfalra szorította fejem,
húgom áthajtott rajta a teherautóval.
Másnap felvettek az egyetemre.

7.4.8.5.

Emberi testből falazott házban élt
bátyám
és a jószándék ideológiája.

7.4.8.6.

Zongorakirálynő,
amint egy vargányának udvarol
a hatodik emeleten.
Rossz házasság,
pozitív előjelek.

7.5.5.8.

Az apám,
szög hátán szög,
engem használt kalapácsnak,
de egészen elkoptam.

9.3.1.9.

Egyszer tudom mondani,
amit nem tudok mondani,
máskor nem.
Félelmetes.